



השקפה צעירה

יוצא לאור ע"י "חזון הדור הצעיר" גליון מס': **2**

מיכאל דאודי: 052-5241675 פקס: 077-9355556

בנק פועלים 12 סניף חצור הגלילית 715

מספר חשבון 278150

מס' עמותה 580389955

לפניות, הערות /הארות,

או כל נושא אחר:

Hazondor@gmail.com

ב"ש:ליאור-

050-8819236



תאריך: כ' כסלו תשע"ב 16/12/2011

פרשה: "וישב" **הפטרה:** כה אמר ה'

כניסת השבת: חצור הגלילית- 16:03 **בית שאן-** 16:05

יציאת השבת: חצור הגלילית- 17:14 **בית שאן-** 17:18

דבינו תם: חצור הגלילית- 17:53 **בית שאן-** 17:48

מעובד משיחתו של
הרב זלמן ברוך מלמד

מסיני בא

יש אנשים שיש להם כישרון להסתדר בכל מקום. גם במצבים קשים הם משתדלים למצוא את הטוב שבכל מצב ולהשיג אותו. לעומתם ישנם אחרים, שמחפשים את השלמות. לאלו אין כל ענין בשיפור מצבי-ביניים חולפים, פניהם אל השלמות המלאה. תכונתו של יוסף הצדיק היתה שבכל מקום שהיה, הוא מיצה את כל מה שהיה ניתן למצות באותו מקום ובאותה השעה. הוא הורג למצרים ונעשה עבד לפוטיפר. שם הוא מצליח, ונעשה מנהל ומופקד על כל ביתו. אחר-כך אוסרים אותו בבית-האסורים. גם שם הוא מצליח, ונעשה אחראי על כל בית-הסוהר. אחר-כך הוא מתמנה שליט על כל מצרים.

בנטייה זו, של מיצוי כל מה שאפשר בכל מקום, גם בגלות, גם בעבדות, גם בבית-הסוהר- יש מעלה, אבל יש בה גם סכנה. כי אפשר להיות מרוצים מהמצב הקיים, ולשכוח את השאיפות- את שאיפת השלמות. ואכן, כאשר יוסף הצליח בבית פוטיפר, אומרים חז"ל שהחל לסלסל בשערו, להיות מרוצה מעצמו יתר על המידה, וקצת שכח את ייעודו, את עברו ואת עתידו. על-כן העמידו הקב"ה בניסיון עם אשת פוטיפר. יש בדרך זו סכנה: הנה יוסף נעשה שליט על כל ארץ מצרים והוא מזמין את אביו לבוא, לרדת מארץ-ישראל למצרים, באופן זמני כמובן, אך הזמניות הזו מסוכנת, כי היא יכולה להימשך, ואכן זה מה שקרה: ישראל השתעבדו למצרים זמן רב.

ליהודה לעומת זאת, דרך אחרת- הוא שואף לשלמות מלאה, לגאולה שלמה, אינו מסתפק בגאולה זמנית, ובהקלה מצרות השעה, אלא מצפה הוא אל הגאולה השלמה. אכן, שני הכוחות הללו משלימים זה את זה. אי-אפשר שלא להזדקק לשיפור העכשוי בכל מצב, שכן בלי זה, אפשר להתמוטט ולהיאבד. יש הכרח לשמור על גובה בכל מצב. מאידך, אסור לשקוע בעכשווים, עד כדי שכחה של השאיפות הגדולות, העתידיות. כך, במשך כל הדורות שלטו שתי התכונות המנוגדות, והמשלימות זו את זו.

יש כאלה שיש להם כח פריצה התחלתי, אבל אינם בנויים להשגת השלמות. ויש שיש להם יכולת להשלים, אבל אין להם כח הפריצה ההתחלתי. ההתחלות קשות, יש הרבה טעויות, ההישגים אינם שלמים, יש הרבה בוסריות בתחילת הדרך, אבל זהו בדיוק כוחם של הפורצים: לפרוץ בלי שלמות, לספוג את הקשיים ההתחלתיים. בלעדי הפורצים, לא תהיה התחלה, וממילא לא יהיה המשך. הם יכולים רק להתחיל, ואחריהם יבואו הממשיכים, אנשי החזון השלם, שיביאו את המהלך לשלמותו המלאה. בתחילה, - משיח בן יוסף, ואחר-כך - משיח בן דוד. כך היה בכל הדורות. יוסף, הכח שדוחף תמיד קדימה, לא נרתע מהתמודדויות, לפעמים הוא מושך את העם לשלבים קשים, שאותם צריך לעבור ולהמשיך. על-ידו יורדים מצרימה, ומתחיל כיבוש הארץ, ויהודה הוא המשלים.

- גמילות חסדים
- תוכניות חינוכיות
- לילדים ונוער
- חלוקת מצרכי מזון
- למעוטי יכולת
- השאלת ציוד
- לשמחות ולאזכרות
- הוצאת עלונים
- לזיכוי הרבים
- הכנה לכר מצווה
- חוגי תהילים
- אמירת קדישים
- ואזכרות לנפטרים
- גלמודים

שבת	שישי	חמישי	רבעי	שלישי	שני	ראשון	בית שאן
5:25	5:24	5:24	5:23	5:23	5:22	5:22	עלות השחר
5:52	5:51	5:51	5:50	5:50	5:49	5:49	הנחת תפילין
6:37	6:36	6:36	6:35	6:35	6:34	6:34	הנץ הנראה
11:37	11:36	11:36	11:35	11:35	11:34	11:34	חצות
12:07	12:06	12:06	12:05	12:05	12:04	12:04	מנחה גדולה
16:35	16:34	16:34	16:33	16:33	16:33	16:32	שקיעה
16:53	16:52	16:52	16:51	16:51	16:51	16:50	צאת הכוכבים

בית שאן

שבת	שישי	חמישי	רבעי	שלישי	שני	ראשון	חצור הגלילית
5:19	5:18	5:18	5:17	5:17	5:16	5:16	עלות השחר
5:38	5:37	5:37	5:36	5:36	5:35	5:35	הנחת תפילין
6:36	6:36	6:35	6:35	6:34	6:34	6:33	הנץ הנראה
11:37	11:37	11:36	11:36	11:35	11:35	11:34	חצות
12:07	12:07	12:06	12:06	12:05	12:05	12:04	מנחה גדולה
16:36	16:36	16:35	16:35	16:34	16:34	16:34	שקיעה
16:52	16:51	16:50	16:50	16:49	16:49	16:49	צאת הכוכבים

חצור הגלילית

מאחורי השירים

כשאת אומרת "לא", למה את מתכוונת?
 למה את מתכוונת, כשאת אומרת "לא"?
 האם ה"לא" הוא "לא" - ובאמת
 אולי הוא רק "אולי", אך לא כעת,
 או שה"לא" הוא רק "עוד לא"
 אולי הוא "או", אולי הוא "בוא"
 כי את אומרת "לא" כל כך בחן
 שהוא נשמע לי עוד יותר מזמין מ"כן"
 כשאת אומרת "לא" למה את מתכוונת?
 למה את מתחננת כשאת אומרת "לא"?
 כי אם אינך רוצה בכלל בכלל
 הגידי לי "סתלק כבר וחסל!"
 תגידי "די" או: "עוף מפה"
 רק אל נא, אל תגידי "לא"
 כי את אומרת "לא" כל כך בחן
 שהוא נשמע לי עוד יותר מזמין מ"כן"..
 (דן אלמגור)
 למה קשה לנו כל כך לדבר ברור?
 לדבר גלוי?
 לעיתים קרובות אנו מוצאים את עצמנו מדברים סחור
 סחור ולא מסוגלים להגיד מילים פשוטות ובהירות.
 לפעמים כשאנו לא אומרים את אשר על לבנו באופן
 מובן, דווקא אז אנו פוגעים בכך שיחנו. אם הוא אינו
 יודע שיש עניין שמפריע לנו, כיצד יוכל להסביר או
 לתקן? דיבור ישיר וכנה, ללא רמזים וחידות הוא
 מפתח ובסיס לבניית מערכת יחסים בריאה ויציבה.

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלבלי

חכמת האלטרנטיבה

ישנה מלחמה תמידית נגד ההשפעות התרבותיות
 השליליות על בני הנוער.
 אומר הרמב"ם ומסביר, שאחד הטעמים לעבודת
 הקורבנות במקדש, היה ליצור חלופה חיובית לפולחן
 האלילי.
 דרישה לעבוד את הקב"ה ללא קרבנות לא הייתה
 מתקבלת על העם.
 העם שהורגל בהקרבת קרבנות, היה חוזר לסורו לעבודה
 זרה, אלמלא נפתח בפניו פתח להקריב קרבנות בדרך
 מותרת ורצויה.
 נער שמבלה במקומות לא נאותים, לא יסתפק בהטלת
 איסור מוחלט על הליכתו לאותם מקומות, אלא צריך
 לחפש עבורו מקומות בילוי מתאימים.
 ילד שרגיל לצפות בטלוויזיה שעות רבות, איננו מסוגל
 להיגמל מכך, אלא אם כן יציעו לו בילוי חלופי לא פחות
 מסקרן ותוסס, שישאב לתוכו את כל עוצמת החוויות
 שזרמו לכיוון המסך.
 אי אפשר לנתק ילד מחברה קלוקלת של בני גילו, אלא
 אם תקלוט אותו חברה אחרת עם הרבה חום ואהבה.
 חכמת "העשה טוב" היא קשה יותר מחכמת ה"סור מרע".
 חכמת האלטרנטיבה היא עמוקה יותר מחכמת איתור
 הרע.



את השמן שנשאר יש לשמור בבקבוק זכוכית כהה במקום מוצל
 וקריר. ניתן לחזור על הפעולה בעת הצורך.
 *לאנשים הסובלים מלחץ דם גבוהה יש
 להימנע בארומתרפיסט מוסמך.

נפש בריאה בגוף בריא הדס זעפוני, זוכית קנסה

אפשרויות נוספות להפגת כאבי גב הן:

- ◆ אמבטיות עם: 1 טיפת לבנדר, 1 טיפת פלפל שחור, 1 טיפת אורן, 1 טיפת מוסקט.
- ◆ 1 ט' הל- ללחץ חזק על נקודה כואבת (שריר תפוס) לדקה ולשחרר (מוציא רעלים מהגוף ומפרק חומצה לקטית).
- ◆ הנחת כרית חימום עלה אזור הכואב.
- ◆ עיסוי שוודי/רקמות עמוק.
- ◆ דיקור סיני.

כל הטיפים המופיעים בעלון אינם מהווים תחליף להתייעצות רפואית.
 אם ביצוע אחת מההמלצות המוצגות מעורר כאב יש להפסיק מיד!

בהמשך לטורינו משבוע שעבר נמשיך ונעסוק בכאבי הגב הכרוניים.
 שמנים נדיפים הם נפלאים להקלה כאבי גב כרוניים.
 הם מחלחלים לעומק רקמת השריר, מעורדים
 התרחבות שרירים מכווצים, מגבירים את זרימת
 הדם לאזור ומאפשרים ריפוי של הרקמות הקרועות.
 תרכובת 1:
 רוזמרין-10 טיפות, מירון-10 טיפות, מרווה-10 טיפות.
 תרכובת 2:
 לבנדר-10 טיפות, אקליפטוס-10 טיפות, זנגוויל/גינג'ר-10 טיפות.
 את השמנים הנדיפים יש למהול ב-30 מ"ל שמן ירקות לדוגמא: שמן
 זית/שקדים/זרעי ענבים.
 תרכובת לכאבי שרירים הנגרמים לאחר מאמץ רב:
 100 מ"ל שמן חמניות, 24 ט' אקליפטוס, 24 ט' רוזמרין, 36 ט' מרווה.
 יש לקחת כף אחת מהתערובת שבחרתם, לחמם על היד, למרוח על האזור הכואב
 ולעסות אותו.

כלל עוסף יקר!
אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...



בחסות:
חדשות מקור
 הרצל לוי-0504050039

ארץ חמדת אבות צוריאל אלקיים

היום, כשאומרים לנו שיש משהו מיוחד בארץ ישראל זה פשוט לנו שזה נכון. כל אחד יסביר את מהנקודה שלו. יהיו כאלה שידברו על זה שהנה עיני כל אומות העולם נשואות לפרטי הפרטים של מה שקורה ב"ארץ הקטנה הזאת", או על פלא קיבוץ הגלויות, או על כמות ההיסטוריה הכל כך משמעותית שמתעדת את המאורעות שהתרחשו כאן.

האמת היא שהתורה וחז"ל מגלים לנו, שזה עניין שורשי הרבה יותר. ארץ ישראל מיוחדת משאר הארצות עוד מבריאת העולם ואפילו יותר מזה. חז"ל מנסחים זאת כך: "תנו רבנן: ארץ ישראל נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף, שנאמר עד לא עשה ארץ וחוצות" (משלי ח'). מבאר המהרש"א, שהעיקרון שחז"ל מלמדים אותנו הוא, שהשגחת ה' על ארץ ישראל היא יותר מאשר בשאר ארצות. אם כן, זה התחיל כבר בבריאת העולם שכביכול ברא קודם כל את א"י ורק לאחר מכן את שאר הארצות. כלומר הקב"ה מתייחס לארץ ישראל כעיקר, לעומת שאר ארצות שהם טפל. עיקר וטפל זוהי תפיסה שצריך להבין אותה. כלומר, התפיסה שלכאורה יותר מפורסמת היא שאנחנו שופטים הכל לפי העיניים, ומה שנראה אותו דבר אז הוא אותו דבר. כך גם ארץ, אדמה. אך אומנם מכירים אנו שיש הבדל מהותי בין מקומות. את ההבחנה המהותית בין המקומות ומה ניתן ללמוד מכך. בעז"ה שבוע הבא.

כששומעים סיפור זה אחרת איתן הוד

מדבר שקר תרחק / פרק ב

תקציר הפרק הקודם: לשלומי נולד בן במזל טוב. לבנצי ואיתן חבריו למכללה לא היה איך להגיע כיוון שהבריית הייתה ביום שישי אי שם בגוש עציון. ד"ר לוינסקי, מרצה משועממת מהמכללה, מציעה לאסוף אותם לברית. יצאנו לקניון לחפש מתנה עבור הרך הנולד. התווכחנו בדרך מה נקנה לילד. בנצי הציע שנביא לו איזה מובייל או משחק אחר, ואני העדפתי להביא משהו יותר שימושי, כמו בגדים, שמיכות וכדומה. חשבנו אולי לשאול את שלומי אם יש לו העדפה מסוימת, אבל חששנו שמא נטריד אותו בזוטות כשהוא עסוק בהכנות לקראת האירוע הגדול. לבסוף החלטנו לשלוח לו הודעה ואם יהיה לו זמן לענות – יענה, ואם לא – נסתדר. 'כל מה שתביאו יתקבל בברכה' שלח לנו שלומי בהודעה 'אבל מה שאני הכי צריך זה טיטולים, בגדים וצעצועים'.

"אני לא בא עם טיטולים לברית" התנגד בנצי נמרצות. "אבל זה מה שהוא צריך, ראית מה הוא כתב בהודעה". בנצי משך בכתפיו "מי מביא טיטולים לברית?" הפטיר. הלכנו לסופר למלאות את מבוקשו "את יכולה לעטוף לנו את זה בבקשה?" ביקש בנצי מהקופאית.

ענינה של זו נפערו לרווחה, וגבותיה התרחקו ועלו עד שנעלמו אחר הפוני "לעטוף?? את הטיטולים?" "הוא צוחק..." אמרתי לה, למרות שהוא בכלל לא. "רק שיהיה לך ברור" אמר לי "אתה מביא את הטיטולים". "טוב, בסדר" הרגעתי אותו "אני אביא".

בשעה עשר וחצי, בדיוק אופייני, עצרה מכוניתה של ד"ר לוינסקי בחריקת בלמים. "לא איחרתי, אני מקווה" אמרה בחיוך. "לא יקרה כלום אם תאחרי קצת לפעמים" אמר לה בנצי. "לא נעים" אמרה "באתם במיוחד מהצפון..."

האמת שלא באנו במיוחד מהצפון, זאת אומרת כן באנו, אבל לא במיוחד. לא רציתי לשקר לה, אבל מצד שני לא נעים להגיד שבנו מרחובות, רציתי שהיא תשוב שבכל זאת קצת התאמצנו "ד"ר לוינסקי, לא הגענו מהצפון. האמת היא... שיקרתי בלי למצמץ" שהגענו מראשון לציון.

"מה יש לכם בראשון?" התעניינה. "סתם, שבת, עם כמה חברי" אמרנו. "אצל מי אתם מתארחים?" שאלה. ענינו לה ביחד, רק שהשמות היו שונים. "דניאל" אמר בנצי, ואני הלכתי על 'צביקה'.

"מי? איך??" הד"ר למזלנו לא שמעה טוב. סימנתי לבנצי שישאיר לי "צביקה דניאל, חבר שלנו מראשון". "ראית מה הבאנו מתנה לילד?" החליף בנצי נושא. "ראיתי" אמרה בהתפעלות "איזה רעיון מקורי".

הלכה למעשה הר' אלון אליעזר מונסנו

חינוך קטן

"קטן אוכל נבלות אין בית הדין מצווה להפרישו" – כלומר ילד הקטן מגיל בר מצוה או ילדה הקטנה מגיל בת מצוה, העושים איסור – אין אדם מצווה לחנך אותם ולהפריש אותם מהאיסור. אמנם, אביו ויש אומרים גם אימו של קטן, מחויבים לחנך אותו ולהפריש אותו מהאיסור. חינוך זה שייך רק בילד המבין את האיסור כשמסבירים לו. פחות מגיל זה, גם האב או האם לא מצווים לחנכו ולהפריש אתו מהאיסור, אבל בכל אופן אסור לשום אדם להאכיל קטן אפילו תינוק בן יומו איסור או לתת לקטן איסור בידיים. לדוגמה: קטן שמצייר עם עט בשבת. אם הוא בגיל חינוך שמבין – אביו או אימו מצווים לחנכו ולקחת או להסביר שאסור (אדם אחר לא חייב להתערב). אם הילד קטן מגיל חינוך, גם אביו ואימו לא חייבים להפריש אתו מהאיסור. אמנם אפילו לתינוק בן יומו אסור לתת איסור בידיים כנ"ל. לדוגמה: לקרב תינוק למתגי החשמל על מנת שיכבה או שידליק אותם. ישנם יוצאי דופן לכללים אלו, וטוב לשאול רב לגבי כל מקרה פרטי.

למידה בחברותא

נפגשים אי"ה
בכל יום רביעי בשעה: 20:30
ב"חזון הדור הצעיר"
(מול לשכת התעסוקה)



פעולת ערב שבת
חצור הגלילית: 20:30
בית שאן: 20:00
מפקד:
חצור הגלילית: 15:30
בית שאן: 16:00

כח' עסק יקר!
אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...

בראי הפרשה דודו זוארץ

פרשת וישב היא פרשת השבוע התשיעית בספר בראשית. היא מתחילה בפרק ל"ז פסוק א, ומסתיימת בפרק מ' פסוק כג. את פרשת וישב קוראים בדרך כלל בשבת שלפני חנוכה. בשנים שבהן יש בחנוכה שתי שבתות, קוראים את פרשת וישב בשבת הראשונה. בשנים שבהן יום א' של חנוכה חל ביום ו', קוראים את הפרשה ביום ב' של חנוכה.

פרשת וישב מהווה את פתיחתו של קובץ סיפורי יוסף ואחיו, החלק האחרון בסיפור תולדותיו של יעקב ומשפחתו והחלק האחרון בספר בראשית בכלל. בפרשה זו מתחילים להשתלשל האירועים אשר יביאו לירידת יעקב ובניו למצרים, ובשלב מאוחר יותר לשעבודו של עם ישראל שם. עם זאת, כל אחד מן הפרקים בפרשה מהווה סיפור עצמאי שבו דמויות שונות והוא מתרחש במקום גיאוגרפי אחר.

- מפטירים בספר עמוס שבתרי עשר, מפרק ב' פסוק ו עד פרק ג' פסוק ח. בראשית ההפטרה מופיע הפסוק "על שלושה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו, על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעליים", הרומז לפי המפרשים למכירת יוסף.
- הפטרה זאת נקראת בכ 70% מהשנים. אולם בשנים המתחילות בשבת, פרשת וישב נקראת ביום הראשון או השני של חנוכה ומפטירים בהפטרת חנוכה "רני ושמחי".

אבן דרך רועי קבסה

סיום בבית שערים

בקצה הדרום מערבי של הגליל, באזור המכונה "גבעות אלונים", שוכן הגן הלאומי "בית שערים". לכאן נדדה הסנהדרין משפרעם לכמה שנים לפני שעברה לציפורי. בראש הסנהדרין עמד רבי- ר' יהודה הנשיא. במקום אפשר לראות שרידים רבים מתקופת המשנה והתלמוד. במקום רובע מגורים מפואר, בית כנסת, בית מרחץ ועוד. אולם ה"אטרקציות" הגדולות במקום, הן מערכות הקבורה הרבות והמרשימות. ידוע על עשרים מערכות, שחלקן מכילות יותר ממאה קברים. למרות שבשנותיו האחרונות חי רבי בציפורי, הוא הורה לקבור אותו בבית שערים. לאחר קבורתו, ביקשו יהודים רבים מכל התפוצות, מתימן ועד אשכנז, להיקבר ליד האיש שסימל יותר מכל גדולה וחכמה יחד. רצון זה בנוסף לסלע הקירטון הך- המקל על מלאכת החפירה הנדרשת ליצירת מערת קבורה, יצרו עיר של מתים- נקרופוליס.

מערכות הקבורה ממוספרות לפי המיפוי של הארכיאולוגים בחפירות המקום. מערכת 20 היא המפוארת ביותר. במקום קברי סרקופג (ארונות קבורה מסלע חצוב) מרשימים בעיטורים יפים ומגוונים. אפשר לראות גם כתובות הקדשה וחציבה בצורת מנורה גדולה- סמל יהודי מובהק. מערכת 14 פחות יפה ומרשימה, אולם בעיני היא המרגשת ביותר, שכן סביר מאד להניח שכאן נקבר רבי. בסוף המערה הארוכה נמצא קבר כפול (לא סרקופג). רבי ביקש להיקבר ליד מי שליווה אותו בחייו, וכנראה שנקבר ליד אשתו. בנוסף רבי ביקש להיקבר בקרקע ולא בארון. במערה זו נמצאו גם השמות של שושלת הנשיאות: גמליאל ושמעון. הגעה: מצומת השומרים פונים לכיוון יקנעם (כביש 722) ומחפשים שילוט אדום מצד ימין: "בית שערים".

מתאים לכל המשפחה.

חידה שבועית

מה המשותף
למספר 406.5 ולשתי כוסות?

פתרונות יש לשלוח
למייל: hazondor@gmail.com
או בפקס: 0779355556

מתכון שבועי

קונדסורית ענבל

סופגניות גבינה

להכנה קלה עם הילדים

חומרים:

250 גרם גבינה לבנה

1/2 2 כוסות קמח

2 ביצים

2 כפות סוכר

2 שקיות א' אפיה

קליפת לימון

אופן ההכנה: ללוש את כל החומרים לבצק רך שלא נדבק ליד, { אפשר להוסיף מעט קמח } לרדד את הבצק לעובי של 1 ס"מ, לקרוץ עיגולים לטגן בשמן חם ועמוק ולפזר אבקת סוכר.

נר ה' נשמת אדם

- ר' דוד בר יהודה זצ"ל-
- ר' רחמים בר יהודה זצ"ל-
- רבקה בת פרי ז"ל-
- שירין בת דינה ז"ל-

ברכה והצלחה

- חנניה ביטון-
- משאלה צדיקי-
- מרדכי רפטר-
- שי רפטר-

אל נא רפא נא

-שלמה חיים בן רוזט-

בגלל עסק יקר
אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...

המעוניינים להקדיש את העלון
לפרסום שלטון או להבדיל לעילוי נוספת יקריבנו
ליכ להקדיש להצלחה, לזוג, סרי בטן, טרוסטה, שלום בית
ליצור קשר עם
חצור הנלילית- מובאל 5281875-052
בית שאן- ליוזר: 0819236-050

דפוס החושן

עיצוב גרפי | דפוס אופסט |
דפוס דיגיטלי |
אבי לוי: 0544572181